

Slujba
Sfintei Cuvioase Platonida de la Argeș

(26 septembrie)*

La Vecernia Mică

La **Doamne, strigat-am...**, se pun 4 Stihiri, glasul al 4-lea, podobie: *Dat-ai semn...*

Ai odrăslit din viță domnească, fiind crescută în frica Domnului, și ai înflorit în Țara Românească, Sfântă Platonida, unde ți-ai închinat viața lui Hristos Dumnezeu, care te-a încununat pentru râvna, răbdarea și osteneala ta.

Purtând din botez numele fericitei Milița a Serbiei, ai ieșit ca un rod bun din bună rădăcină a binecredincioșilor tăi părinți și te-ai logodit cu Voievodul Sfânt Neagoe, venind în Țara Românească, unde te-ai arătat vistierie a virtuților duhovnicești.

Având nestrămutată dragoste pentru învățăturile Evangheliei lui Hristos, te-ai

---

* Slujba a fost alcătuită de Monahia Cecilia Leotescu (Arhiepiscopia Argeșului și Muscelului), a fost avizată de ierarhii membri ai Sinodului mitropolitan al Mitropoliei Munteniei și Dobrogei și ai Comisiei teologice, liturgice și didactice a Sfântului Sinod, fiind aprobată prin Hotărârea Sfântului Sinod nr. 9937 din 29 septembrie 2025.

făcut înțeleaptă soție și mamă iubitoare, strălucind prin milostenii și zidirea de biserici, apoi și prin nevoințe călugărești, slăvind prin viața ta numele Preasfintei Treimi.

Nu ai dat somn ochilor tăi și genelor tale dormitare, până ce nu ai văzut ridicată măreața mănăstire de la Curtea de Argeș, pentru care ți-ai dăruit podoabele cele lumești, agonisindu-ți podoabă nestricăcioasă în Împărăția cerurilor, Cuvioasă.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Vas al dumnezeiescului har te-ai făcut, fericită Platonida, și ai revărsat binecuvântare peste neamul românesc, prin danii și cuvinte de învățătură, ca o următoare a lui Hristos și lumină celor din întunericul necazurilor; deci, și acum roagă pe Hristos Dumnezeu să ne dăruiască mare milă.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, același glas:

Maica lui Dumnezeu, Preasfântă Fecioară, nădejde neclintită avem întru tine, Preacurată, ca, prin rugăciunile tale și ale Cuvioasei Platonida, să ne izbăvim din toate nevoile.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul 1,
podobie: *Ceea ce ești bucuria...*

Cu smerenie ai pășit în curțile Domnului, Cuvioasă Platonida, și, în loc de slavă lumească, ai primit veșmânt de pocăință, că întru lacrimi ai semănat și cu bucurie ai secerat roadele mântuirii.

Stih: Bună-mi este mie legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de aur și argint (*Psalm* 118: 72).

Aleasă doamnă și rugătoare neobosită pentru argeșeni și pentru întreg neamul românesc, Maică Platonida preacinstită, ai îmblânzit viforul vrăjmașilor și ai potolit valurile durerii. Pentru aceasta, grăim ție: Nu înceta a mijloci pentru noi către Domnul, ca să ne miluiască pe noi.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui (*Psalm* 115: 6).

Ai fost străjer al rugăciunii și făclie aprinsă în adâncul tăcerii, risipind întunericul din inimi și povățuind pe cei rătăciți către lumina lui Hristos, Cuvioasă Platonida.

Slavă..., asemenea:

Pe piatra credinței te-ai întărit, alături de soțul tău, rugându-te neîncetat, ca toate pornirile pătimașe să se depărteze și, astfel, taberele vrăjmașilor le-ai biruit, cu ajutorul lui Hristos, fericită.

Și acum..., asemenea:

Maica lui Dumnezeu, nădejdea noastră nebiruită, fii nouă acoperământ de toată reaua întâmplare, păzindu-ne de ispite și de nevoi, ca să te slăvim împreună cu Fiul Tău în veci.

TROPARUL

Sfintei Cuvioase Platonida de la Argeș, glasul al 8-lea:

Îndreptătoare a monahiilor și pildă de smerenie te-ai arătat, Cuvioasă Maică Platonida, că, prin post și rugăciune, ai plăcut lui Hristos, cu harul Duhului Sfânt fiind împodobită. Pentru aceasta, acum roagă-te Preasfintei Treimi, împreună cu Sfântul Voievod Neagoe Basarab, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu – al Învierii, același glas:

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule; Care cu moartea pe moarte ai prădat și învierea ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei pe care i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive; primește pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi; și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Ectenia întreită scurtă și Otpustul mic.

La Vecernia Mare

După obișnuitul Psalm, cântăm Fericit bărbatul..., starea întâi, iar de va fi sâmbătă seara, Catisma toată. La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 8.

Stihirile Cuvioasei, glasul al 8-lea, *podobie: O, preaslăvită minune...*

De slava pământească lepădându-te, Cuvioasă Maică Platonida, ai ales cărarea strâmtă a mântuirii și, în privegheri, cu lacrimi ai udat pământul Argeșului, căutând nu cinste de la oameni, ci mila Celui Preaînalt. De aceasta fă-ne vrednici și pe noi, prin rugăciunile tale cele bineprimite.

Pentru tine viața este Hristos și moartea ai privit-o ca pe un mare câștig, pentru aceea, ca o făclie aprinsă în palatul domnesc ai strălucit, de Dumnezeu înțelepțită Doamnă, și ca o monahie te-ai smerit mai presus de fire, plângând pentru lume și pentru mântuirea ei. Bucură-te, chip al blândeții și pildă de milostivire!

De dragostea cea duhovnicească aprinsă fiind, ai lăsat slava pământească și ai urmat pe Mirele ceresc, în haine cernite și în post, în rugăciuni și privegheri, slujind cu trupul și cu duhul Celui ce ne-a iubit până la jertfă, iar inima ți-ai făcut-o biserică vie a Dumnezeului celui preaînalt.

Mare ocrotitoare a săracilor ai fost, iar, în ceasul încercărilor, ai biruit neputințele prin răbdare și nădejdea în Hristos. Pentru aceasta, Biserica te cinstește cu dragoste și te laudă ca pe o Maică a poporului binecredincios, pildă a monahiilor și rugătoare pentru binecuvântarea țării acesteia și a întregii Ortodoxii.

Slavă..., glasul al 6-lea:

O, de trei ori fericită Maică Platonida, chipul smereniei și podoaba monahiilor, luptătoare pentru Ortodoxie, pe urmele alese ale Maicii Domnului ai urmat, văzându-ți fiul îngropat. Pomenește-ne pe noi, cei ce cu dragoste te chemăm în rugăciune, și ne miluiește cu mijlocirile tale înaintea Dreptului Judecător.

Și acum..., Dogmatica glasului al 6-lea:

Cine nu te va ferici, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda preacurată nașterea ta? Că Fiul Unul-Născut, Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Același din tine, cea curată, a ieșit, în chip de negrăit întrupându-Se; din fire Dumnezeu fiind și cu firea Om făcându-Se pentru noi, nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecate fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, Curată, cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

Vohod, Lumină lină...

Prochimenul zilei

PAREMIILE

Din *Pildele lui Solomon*, citire:

(10: 31-11: 12)

Gura celui drept rodește înțelepciune, iar limba urzitoare de rele aduce pierzare. Buzele celui drept cunosc

bunăvoirea, iar gura păcătoșilor, strâmbătatea. Cântarul strâmb este urgisit de Domnul, și cântărirea dreaptă este plăcerea Lui. Dacă vine mândria, va veni și ocara, iar înțelepciunea este cu cei smeriți. Neprihănirea poartă pe cei drepți, iar strâmbătatea prăpădește pe cei vicleni. La nimic nu folosește bogăția în ziua mâniei; numai dreptatea izbăvește de moarte. Dreptatea netezește calea celui fără prihană, iar cel fără de lege va cădea prin fărădelegea lui. Dreptatea izbăvește pe cei drepți, iar cei vicleni vor fi prinși prin pofta lor. La moartea omului drept rămâne nădejdea, iar la moartea celui păcătos piere nădejdea. Dreptul scapă din strâmtorare, și cel fără de lege îi ia locul. Făptuitorul de rele prăbușește cu gura pe aproapele lui, iar prin știința celor drepți va fi mântuit. De propășirea celor drepți cetatea se bucură, iar când pier cei fără de lege ea tresaltă de veselie. Prin binecuvântarea oamenilor drepți cetatea merge înainte, iar prin gura celor nelegiuiți ajunge ruină. Cel nepriceput urgisește pe aproapele lui, iar omul cu bună-chibzuială tace.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire: (5:15-6:3)

Cei drepți vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este la Domnul și cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mâna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare căci El îi va ocroti cu dreapta Sa și cu brațul Său; asemenea unui scut, îi va acoperi. El va face arme din mânia Sa și cu ele va întări făptura mâinilor Sale ca să răsplătească vrăjmașilor. Din dreptate El își va face platoșă și din judecata cea nefățarnică își va face coif. Din sfințenia Sa va face pavăză nebiruită; iar din cumplita Sa mânie va face sabie ascuțită și lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Săgețile fulgerului Său vor porni bine îndreptate și vor lovi în țintă, zburând din arcul puternic încordat al norilor. Mânia Lui, ca o praștie, va azvârli noian de grindină; apele mării se vor întărâta asupra lor și râurile îi vor îneca vijelios. Duhul puterii

dumnezeiești se va ridica împotriva lor și ca viscolul îi va vântura. Astfel fărădelegea va aduce pustiire pe pământ și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultați deci, regilor, și înțelegeți, luați învățătură voi care judecați marginile pământului. Puneți în urechi, voi, cei ce stăpâniți peste mulțimi și care vă mândriți cu mulțimea popoarelor voastre. Pricepeți că stăpânirea vi s-a dat de la Domnul și puterea de cel Preaînalt, Care va cerceta faptele voastre și va pune la încercare gândurile voastre.

Din *Înțelepciunea lui Solomon*, citire: (3: 1-9)

Sufletele drepților sunt în mâna lui Dumnezeu și chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, drepții sunt morți cu desăvârșire și ieșirea lor din lume li se pare mare nenorocire. Și plecarea lor dintre noi, un prăpăd, dar ei sunt în pace. Chiar dacă, în fața oamenilor, ei au îndurat suferințe, nădejdea lor este plină de nemurire. Și fiind pedepsiți cu puțin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, așa i-a lămurit, și ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Strălucivor în ziua răsplătirii și ca niște scântei care se lasă pe miriște, așa vor fi. Judeca-vor neamurile și stăpâni vor fi peste popoare și Domnul va împărăți întru ei, în veci. Ei vor înțelege adevărul, ca unii care și-au pus încrederea în Domnul; cei credincioși vor petrece cu El în iubire, căci harul și îndurarea sunt partea aleșilor Lui.

LA LITIE

Idiomele, glasul 1:

Preaînțeleaptă Maică Platonida, binecuvântată ești, că în toată vremea ai căutat voia Domnului, și în palat, și în chilia călugărească, te-ai ostenit întru smerenie. Cine nu se va minuna de osârdia ta spre faptele bune ale milosteniei? Pe tine te laudă tot neamul creștinesc, că ai unit rugăciunea cu viețuirea înțeleaptă, după poruncile lui Dumnezeu, dobândind cununile cele veșnice.

Podoabă a doamnelor binecredincioase și sprijin al

monahiilor întru nevoință, tu ești, Cuvioasă Platonida. Pe tine te fericim, că, viețuind cu evlavie pe pământ, Duhul Sfânt S-a sălășluit întru tine, făcându-te vas de mare preț al harului Său, pentru care ești făclie aprinsă în întunericul necazurilor vieții noastre și călăuzitoare milostivă la limanul mântuirii.

Slavă... glasul al 5-lea:

Roagă-te, Cuvioasă Maică Platonida, să ne dăruiască Domnul pace și pocăință, ca și noi să moștenim slava cea din ceruri, împreună cu tine, în lăcașurile cele veșnice.

Și acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu,
același glas:

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară, și te slăvim, credincioșii, după datorie; pe tine, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, ocrotitoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ
Stihirile, glasul al 2-lea:

Fericită ești, Cuvioasă Platonida, că te-ai mutat cu pace dintr-o viață jertfelnică întru odihna cea veșnică, și cetele sfinților te-au primit în cântări de biruință.

Stih: Bună-mi este mie legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de aur și argint (*Psalm* 118: 72).

Saltă și te veselește, ceată a cuvioaselor, că se prăznuiește astăzi pomenirea Cuvioasei Platonida de la Argeș, alăută a Duhului Sfânt, luminată prin focul dragostei de Dumnezeu.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui (*Psalm* 115: 6).

Cu bună rânduială ți-ai petrecut viața, înțeleaptă Doamnă și monahie aleasă, om ceresc fiind și înger pământesc. Pentru aceasta, ți-a dăruit Hristos cununa nestricăciunii.

Slavă..., glasul al 8-lea:

În cămara Mirelui ai intrat, cu candela aprinsă, că ai slujit lui Hristos cu toată inima ta, mai întâi pe când purtai coroană și, mai apoi, chipul smereniei monahicești. Cuvioasă Maică Platonida, roagă-te Preasfintei Treimi, împreună cu Binecredinciosul Voievod Neagoe Basarab, pentru țara și poporul cărora v-a rânduit cârmuitori, că voi

sunteți ocrotitori milostivi, iubitori de pace și călăuzitori către Împărăția cerurilor.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu – a Învierii, același glas:

Fecioară nenuntită, care pe Dumnezeu în chip de negrăit L-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului celui Preaînalt, rugăciunile robilor tăi primește-le, ceea ce ești cu totul fără prihană, care tuturor dăruiești curățire de greșeli; primind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toți.

La binecuvântarea pâinilor, se cântă Troparul Sfintei (de două ori) și Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te... Dacă nu se face binecuvântarea pâinilor, atunci se cântă:

TROPARUL

Sfintei Cuvioase Platonida de la Argeș, glasul al 8-lea:

Îndreptătoare a monahiilor și pildă de smerenie te-ai arătat, Cuvioasă Maică Platonida, că, prin post și rugăciune, ai plăcut lui Hristos, cu harul Duhului Sfânt fiind împodobită. Pentru aceasta, acum roagă-te Preasfintei Treimi, împreună cu Sfântul Voievod Neagoe Basarab, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu – al Învierii, același glas:

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule; Care cu moartea pe moarte ai prădat și învierea ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei pe care i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive; primește pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi; și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă Troparul Sfintei (de două ori), Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu – al Învierii, același glas.

După întâia Catismă, Sedealna Sfintei, glasul 1, podobie: *Mormântul Tău...*

Cu frică de Dumnezeu ai petrecut viața ta, Cuvioasă Platonida, îndreptându-ți pașii din palatul domnesc spre pustia cea duhovnicească. Pentru aceasta, ai primit darul vindecărilor și al rugăciunii neîncetate.

Slavă..., Şi acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu,
asemenea:

Prin darul tău, de Dumnezeu Născătoare, călăuzește-ne pe calea mântuirii, ca să dobândim iertare de greșeli și mare milă de la Hristos, Fiul Tău și Mântuitorul sufletelor noastre.

După a doua Catismă, Sedealna, glasul al 4-lea, podobie: *Spăimântatu-s-a Iosif...*

Din tinerețe ți-ai pregătit sufletul, prin învățătură și virtute, și te-ai făcut vistierie a Duhului Sfânt, rămânând neclintită pe piatra dreptei credințe, urmând pilda lui Hristos și devenind icoană a înțelepciunii și chip al milosteniei trupești și sufletești.

Slavă..., Şi acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu,
asemenea:

Nădejdea noastră ești tu, ceea ce ai născut pe Mântuitorul lumii, Fecioară nenuntită, Maica Dumnezeului celui Preaînalt, cu totul fără prihană, dăruiește-ne curățire de păcate și ajutor întru necazurile ce ne împresoară.

Polieleul: Robii Domnului...

Mărimurile, glasul 1:

Stih 1: Doamne, iubit-am bună-cuviința casei Tale și locul sălășluirii slavei Tale (*Psalm* 25: 8).

Mărimu-te pe tine, Sfântă Cuvioasă Maică Platonida, și cinstim sfintele tale nevoințe, că tu te rogi pentru noi lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Stih 2: Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta, în vecii vecilor Te vor lăuda (*Psalm* 83: 5).

Veniți, toți fiii Argeșului și ai neamului românesc, să o lăudăm pe marea Doamnă între cuvioase, pe Sfânta Platonida, ajutătoarea sărmanilor.

Stih 3: În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor (*Psalm* 18: 4).

Stih 4: Gura dreptului grăiește înțelepciune și limba lui rostește dreptate (*Psalm* 36: 30).

Stih 5: Vestiți între neamuri mărirea Lui și la toate popoarele minunile Lui (*Psalm* 95: 3).

Stih 6: Auziți acestea toate popoarele, ascultați, toți cei ce locuiți în lume (*Psalm* 48: 1).

Slavă..., glasul 1:

Slavă Ție, Treime Sfântă, Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție, Dumnezeule!

Și acum..., același glas:

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine, zicând: și, prin tine, cu noi!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ție, Dumnezeule! (de trei ori)

După Polieleu, Sedealna, glasul al 4-lea, podobie: *Spăimântatu-s-a Iosif...*

Binecuvântată ești, Cuvioasă Maică Platonida, căci ai iubit, cu dor dumnezeiesc, viața cea înaltă și, cu suflet curat, te-ai apropiat de Cel Preaînalt. Pentru aceasta, te mărim și cinstim sfântă pomenirea ta, căci te-ai făcut chivot de rugăciune și lumină pentru neamul binecredincios.

Slavă..., Și acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Preacurată Fecioară, izvor al marii milostiviri, nădejdea tuturor creștinilor, grabnică ajutătoare, roagă-L pe Fiul tău Cel Unul fără de păcat să reverse mila Sa cerească asupra tuturor celor ce te cinstesc pe tine.

Antifonul I al glasului al 4-lea

PROCHIMEN

Glasul al 4-lea (*Psalm* 115: 6, 3)

Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuvioșilor Lui.

Stih: **Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie?**

Toată suflarea...

EVANGHELIA

Din *Sfânta Evanghelie de la Marcu*, citire: (10: 24-30)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Cât de greu este celor ce se încred în bogății să intre în împărăția lui Dumnezeu! Mai lesne este cămilei să treacă prin urechile acului, decât bogatului să intre în împărăția lui Dumnezeu. Iar ei, mai mult uimindu-se, ziceau unii către alții: Și cine poate să se mântuiască? Iisus, privind la ei, le-a zis: La oameni, lucrul acesta este cu neputință, dar nu la Dumnezeu; căci la Dumnezeu toate sunt cu putință. Și a început Petru a-I zice: Iată, noi am lăsat toate și Ți-am urmat. Iisus i-a răspuns: Adevărat grăiesc vouă: Nu este nimeni care și-a lăsat casă, sau frați, sau surori, sau mamă, sau tată, sau copii, sau țarine pentru Mine și pentru Evanghelie, și să nu ia însutit – acum, în vremea aceasta de prigoniri – case și frați și surori și mame și copii și țarine, iar, în veacul ce va să vină, viață veșnică.

Psalmul 50

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuvioasei Tale Platonida, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.

Stihira, glasul al 6-lea:

Cuvioasă Maică Platonida, în tot pământul românesc a ieşit vestea faptelor tale, pentru care ai aflat în ceruri plata ostenelilor tale, strălucind prin fapte bune, prin zidirea de biserici şi apărarea dreptei credinţe strămoşeşti. Taberele diavoleşti le-ai biruit, cetele îngereşti ai ajuns, a căror viaţă fără de prihană ai urmat. Îndrăznire având către Hristos Dumnezeu, cere pace pentru sufletele noastre.

CANOANELE

Se pun: Canonul Paraclisului (vezi la sfârşitul cărţii) cu Irmosul, pe 6, şi al Sfintei pe 8 (sau al Sfântului Neagoe Basarab pe 4 şi al Sfintei Platonida pe 4).

Canonul Sfintei Platonida

Glasul al 4-lea

Cântarea 1

Irmos: *Deschide-voi gura mea...*

Stih: Sfântă Cuvioasă Platonida, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Odraslă din os domnesc, ai fost crescută în dreapta credinţă, având ca pavăză în viaţa ta rugăciunile sfinţilor tăi înaintaşi, care ocrotesc poporul sârb şi întrega ortodoxie.

Părinţii tăi, Cuvioasă, te-au învăţat să fii evlavioasă şi smerită, milostivă şi iubitoare de sărmani, virtuţi pe care le-ai cultivat întreaga ta viaţă prin faptele şi pilda ta.

Slavă...

Ai venit în Ţara Românească, soţie credincioasă a Sfântului Voievod Neagoe Basarab, maică a şase prunci şi a întregului popor român arătându-te şi luptând pentru apărarea credinţei ortodoxe.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Născătoare de Dumnezeu, acoperă-ne cu rugăciunile tale, că pe Hristos L-ai născut şi ai odrăslit bucuria cea veşnică prin Mântuitorul sufletelor noastre.

Catavasie:

Deschide-voi gura mea și se va umple de Duh, și cuvânt răspunde-voi împărătesei Maici; și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Cântarea a 3-a

Irmos: *Pe ai tăi cântăreți...*

De Domnul fiind luminată, Cuvioasă Platonida, ai lepădat cele deșarte ale lumii și ai dorit numai pe Hristos, Care Se dăruiește celor smeriți.

Pronia dumnezeiască ți-a călăuzit pașii pe pământ, iar acum locuiești în cereasca mănăstire, Sfântă Platonida, cu îngerii împreună cântând și mijlocind pentru cei ce cu evlavie te cinstesc și-ți cheamă numele cu nădejde.

Purtând pe frunte coroana domniei, nu ai pus preț pe comorile cele lumești, iar podoabele de aur și pietre nestemate le-ai preschimbat în cărămizi pentru casa Domnului, primind din ceruri răsplata faptelor tale milostive.

Slavă...

Nu ai slăbit în lupta rugăciunii, ci cu lacrimi ai udat așternutul nevoinței, dobândind virtuțile harului și fiind preaslăvită în cer și pe pământ.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești lăcaș sfințit al Celui Preaînalt, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, împodobește inimile noastre cu Acoperământul tău, așa cum odinioară ai împodobit Biserica prin nașterea ta cea minunată.

Catavasie:

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu și îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întărește-i și, întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor slavei învrednicește-i.

Sedealna Cuvioasei,
glasul al 4-lea,
podobie: *Degrab ne întâmpină...*

Să ne bucurăm de Cuvioasa Platonida, care Cuvântul lui Dumnezeu l-a purtat în inima sa și ai strălucit întru tăcere și ascultare, chip viu al nevoinței fiind, iar acum în cer bună mijlocitoare.

Slavă..., Și acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea:

Marie, de Dumnezeu Născătoare, nădejdea tuturor marginilor pământului, ceea

ce ești grabnic ajutătoare, înnoiește-ne prin rugăciunile tale să dobândim partea celor aleși întru Împărăția Fiului tău.

Cântarea a 4-a

Irmos: *Cel ce șade în slavă...*

Prin tăcere, ai grăit și, prin ascultare, ai mustrat patimile, făcându-te pildă vie pentru fecioare și văduve, crescându-ți fiii întru dreapta credință și dându-le povață înțeleaptă, alături de Voievodul Neagoe, soțul tău.

Mângâiere ai fost celor osteniți, că, din darul lui Hristos, ai făcut milostenii trupești și ai tămăduit rănile sufletești ale celor ce alergau la tine ca la Doamna Țării Românești.

Purtând jugul cel ușor al lui Hristos, Sfântă Platonida, ai arătat cum, în trup femeiesc fiind, ai biruit pe vrăjmașii nevăzuți. Pentru aceasta, duhul tău s-a umplut de mireasmă duhovnicească, iar sufletele celor ce te cinstesc se luminează prin rugăciunile tale.

Slavă...

Auzind de Evanghelie, ai lăsat bogăția și cinstea și ai urmat lui Hristos, Care S-a făcut sărac pentru noi, ridicând cu bucurie jugul cel blând și povara cea ușoară.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești apărătoare nebiruită a creștinilor, ușa milostivirii, chivot sfânt, nor strălucitor, scară cerească, rai cuvântător, dă-mi și mie îndreptare și întărire, Născătoare de Dumnezeu, Mireasa cea neispitită de nuntă.

Catavasie:

Sfatul cel neurmat și dumnezeiesc al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, prorocul Avacum, având-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne!

Cântarea a 5-a

Irmos: *Spăimântatu-s-au toate...*

Lupta cea bună ai luptat, călătoria ai săvârșit și credința ai păzit, căci din doamnă a țării te-ai făcut slujitoare a Mirelui ceresc, și ai spălat cu lacrimi rănile sufletului, făcându-le sălașuri ale Duhului Sfânt, spre moștenirea vieții celei veșnice.

Ridicatu-te-ai din lume cu mintea la cele cerești, și ai dobândit pacea lui Hristos în

inima ta, căci întru răbdare și nevoință te-ai asemănat marilor sihastre. De aceea, te slăvim, cuvioasă între monahii.

Slavă...

Pronia dumnezeiască te-a adumbrit și te-a chemat la înaltul cin monahal, maică duhovnicească fiind celor din obștea Schitului Ostrov, dar roabă te numeai pe tine, păzind porunca Celui ce a spălat picioarele ucenicilor.

Și acum ..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine te rugăm, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu să-L rogi pe Fiul tău și Mântuitorul sufletelor noastre să ne izbăvească de reaua întâmplare și să ne povățuiască la faptele dreptei credințe.

Catavasie:

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască slava ta; că tu, Fecioară neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate și ai născut pe Fiul cel fără de ani, Cel ce dăruiește pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a

Irmos: *Înțelepții lui Dumnezeu...*

Auzind cuvântul Evangheliei, ai lăsat bogăția și cinstea și ai urmat lui Hristos, Care S-a făcut sărac pentru noi, pentru aceasta, după cuviință, te fericim cuvioasă maică înțeleaptă.

Purtând în suflet dorul de cele cerești, în focul ispitelor intrând, cuvioasă, nu te-ai ars, ci ai ieșit ca aurul lămurit, și ai cântat Domnului cu bucurie: „Binecuvântat ești în cer și pe pământ!"

Slavă...

Cu îndrăzneala ce ai dobândit către Hristos, Dumnezeu, dăruiești ajutor celor ce te laudă pe tine și viața ta, ca o carte sfântă, se cintește de poporul cel binecredincios, căci pentru nevoința și mijlocirea ta, Domnul trimite har și binecuvântare pământului românesc.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce în pântece ai purtat pe Cel ce a mântuit pe tinerii cei din cuptor, izbăvește și sufletele noastre de focul cel veșnic, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară nenuntită.

Catavasie:

Înțelepții de Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al

Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

CONDAC, glasul al 8-lea,
podobie: *Apărătoare Doamnă...*

Pe ceea ce a fost Doamnă înțeleaptă a Țării Românești, soție credincioasă, mamă jertfelnică, miluitoare a sărmanilor, mângâiere a celor întristați, apoi și monahie rugătoare fierbinte pentru toți, cu evlavie să o cinstim, zicând: Bucură-te, Cuvioasă Maică Platonida, ceea ce întru răbdare te-ai făcut vas al harului!

ICOS

Lupta cea bună ai luptat și credința cea dreaptă ai mărturisit, ctitorind lăcașuri sfinte și maică a șase prunci crescuți în duhul Ortodoxiei fiind, slujind cu râvnă lui Hristos, Dumnezeu, de voie ai luat jugul călugăriei, ca o nouă mireasă a Împăratului Ceresc, și în palatul cel nestricăcios te-ai mutat din curțile domnești, făcând din chilia ta altar de jertfă și cămară a Duhului Sfânt, pentru care te rugăm să ne povățuiești pe calea către Hristos pe noi, cei ce te lăudăm, zicând: Bucură-te, Cuvioasă Maică Platonida, ceea ce întru răbdare te-ai făcut vas al harului!

SINAXAR

În ziua a douăzeci și șasea a lunii septembrie, săvârșim pomenirea Sfintei Cuvioase Platonida de la Argeș, care a fost Despina Milița, soția Sfântului Voievod Neagoe Basarab.

Sfânta Platonida s-a născut la anul 1485 și a primit din botez numele de Milița. Ea făcea parte din familia despoților sârbi Brancovici, care au dat mulți sfinți Bisericii Sârbe, între care despotul Ștefan și soția sa, Anghelina, și fiii lor, Ioan și mitropolitul Maxim, care a păstorit o vreme și în Țara Românească. Din aceeași familie avea să răsară, în Transilvania, Sfântul Mitropolit Sava, Mărturisitorul dreptei credințe. Milița a primit o creștere aleasă și a învățat științele vremii sale, iar părinții i-au insuflat iubire pentru Biserică și pentru Ortodoxie, povățuind-o să-și trăiască viața cu smerenie și credință în Dumnezeu. Milița a fost cunoscută și cu numele Despina, care însemna *Doamnă* sau *fiică de despot*.

Deoarece Serbia căzuse sub otomani, iar familia Brancovici se afla sub stăpânirea regelui Ungariei, Milița a venit în Țara Românească împreună cu unchiul ei, ieromonahul Maxim, și cu bunica

sa, Anghelina. În anul 1505, Milița s-a căsătorit cu Neagoe Basarab, cel ce avea să ajungă, în 1512, domn al Țării Românești. S-a spus despre ea că era „unul dintre cele mai curate chipuri de doamne române, foarte evlavioasă, iubind, ca și Neagoe, clădirile, juvaerele, cărțile prețioase; bună soție și duioasă mamă, ea nu-și dezmințea neamul înalt din care se cobora". Și-a sprijinit soțul în lucrările sale de ridicare a unor lăcașuri sfinte și de alinare a celor săraci și greu încercați din popor. Se păstrează tradiția că, la zidirea Mănăstirii Curtea de Argeș, terminându-se banii din vistierie și lucrarea nefiind isprăvită, Doamna Milița și-a vândut din averea și din bijuteriile sale pentru a se desăvârși și împodobi casa lui Dumnezeu. De asemenea, a susținut împodobirea Mănăstirilor Bistrița și Vieroș. Tot ea a dăruit unor sfinte lăcașuri din Țara Românească, dar și din Serbia și Muntele Athos, unele veșminte și acoperăminte care se păstrează până astăzi, lucrate cu multă măiestrie.

Doamna Despina Milița a fost mamă a orfanilor și scăparea celor apăsați. Îi cerceta pe cei bolnavi, îi hrănea pe cei flămânzi și adesea ieșea în taină din palatul domnesc pentru a duce alinare celor întristați.

A născut și crescut în dreapta credință pe cei șase prunci ai săi: trei băieți și trei fete. Pe fiul cel mare, Teodosie, care era pregătit să urmeze la domnie, Despina l-a povățuit prin pilda vieții și prin cuvinte de îndemn, iar soțul ei a scris cunoscuta lucrare: *Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său, Teodosie*, în care tânărul moștenitor era sfătuit să urmeze o viață de virtute, plăcută lui Dumnezeu, și să aducă pace și bunăstarea poporului.

În septembrie 1521, după moartea iubitului ei soț, Sfântul Neagoe, pe care l-a plâns cu post și rugăciune, Despina Milița ajuns regentă a țării, când fiul lor Teodosie a fost uns domn, deși era foarte tânăr. Acesta însă a murit în anul următor. Alungată de vitregia vremurilor, ea s-a retras pentru o vreme în Transilvania, la Sibiu, pentru ocrotirea celor două fete care i-au rămas în viață, Stana și Ruxandra.

Răbdând multe dureri, tulburări și pierderea celor dragi, ea a înțeles că lumea *este umbră și vis*. De aceea, arzând de dorul Celui Preaiubit, Hristos Domnul, și-a închinat viața slujirii Lui și s-a îmbrăcat în chipul îngeresc, luând schima monahală cu numele Platonida în obștea monahală a Schitului Ostrov, pe care ea însăși l-a ctitorit, viețuind în aspre nevoințe, în pace și rugăciunea necontenită a inimii, după pilda bunicii sale, Sfânta Anghelina a Serbiei. Plină de Duhul lui Dumnezeu, Cuvioasa Platonida petrecea nopțile în

priveghere, iar zilele în lucrare, cercetând pe celelalte surori și întărindu-le prin cuvântul blând și pilda vieții sale. A rămas neobosită în slujire, nelipsind de la pravilă și liturghii, deși trupul ei era slăbit de osteneli. La adânci bătrâneți, a fost cuprinsă de o boală molipsitoare și, întru răbdare și rugăciune, și-a dat sufletul în mâinile Mântuitorului Hristos, în ziua de 30 ianuarie 1554, iar trupul i-a fost așezat cu cinste în Mănăstirea de la Curtea de Argeș, pe care a ctitorit-o împreună cu soțul său, Sfântul Voievod Neagoe Basarab. A fost pomenită de generațiile următoare ca o binefăcătoare a neamului românesc și rugătoare înaintea lui Dumnezeu. Binecredinciosul domnitor Matei Basarab o amintea în hrisoavele sale ca *luminata și întru fericire răposata străbuna noastră, Doamna Despina*, iar poporul i-a păstrat amintirea cu evlavie din neam în neam.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului Voievod Neagoe Basarab al Țării Românești.

Tot în această zi, pomenirea mutării Sfântului slăvitului Apostol și Evanghelist Ioan Teologul.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Mucenițe Hira, care prin sabie s-a săvârșit.

Tot în această zi, pomenirea Dreptului Ghedeon.

Pentru ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: *N-au slujit făpturii...*

Cu înțelepciune de sus te-ai îmbrăcat, Sfântă Cuvioasă Maică Platonida, și, cu podoaba faptelor bune, ai împodobit chipul tău, nu cu aur, nici cu mărire trecătoare, ci cu smerenie și blândețe, care și pe îngeri îi minunează.

Ceea ce din propria voie, ajutată de harul lui Dumnezeu, te-ai înstrăinat de lume și în cămara monahicească ai intrat cu bucurie, Sfântă Cuvioasă Platonida, roagă pe Domnul pentru noi, cei ce cu dragoste te lăudăm, ca să dăruiască pace sufletelor noastre.

Slavă...

Ai aflat har înaintea lui Dumnezeu, pentru viața ta curată devenind lăcaș al Duhului Sfânt și propovăduitoare a binecuvântării unei vieți smerite, căci nu cu bogăție, ci cu viață curată se câștigă cerul, și nu cu slavă lumească, ci cu umilință se moștenește Împărăția luminii.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preacurată, Fecioară ai fost înainte de naștere și după naștere tot Fecioară ai rămas,

prin umbrirea Duhului Sfânt aducând în lume pe Mântuitorul sufletelor noastre, pe Care roagă-L să ne fie milostiv.

Catavasie:

N-au slujit făpturii înțelepții de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci, groaza focului bărbătește înfruntând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate, Dumnezeul părinților noștri și Doamne, binecuvântat ești!

Cântarea a 8-a

Irmos: *Pe tinerii cei bine credincioși...*

Arzând de dorul unirii cu Hristos, Cuvântul Său ți-a fost hrană, rugăciunea – aer, și smerenia – acoperământ, iar cu acestea te-ai sfințit încă din pruncie și până la cea mai de pe urmă clipă a vieții tale.

Doamnă a Țării Românești, soție a Voievodului Sfânt isihast, cu chipul blând, cu viața curată și în duh de rugăciune, ai fost icoană vie a Evangheliei în neamul românesc binecredincios.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu postul și cu rugăciunea ți-ai luminat inima, ca pe o făclie nestinsă înaintea Domnului și cu îngerească înțelepciune ai păzit rânduiala monahală, înfrumusețându-te cu tăcerea cea roditoare de har. Pentru aceste virtuți ale tale, te rugăm să mijlocești pentru mântuirea sufletelor noastre.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești folositoare creștinilor nebiruită, Născătoare de Dumnezeu, mântuiește pe cei ce cu credință aleargă către tine, că nădejde tare ai celor ce te cheamă cu dragoste și pe tine, Maică a Luminii, te preaslăvim, că prin tine a venit bucuria în lume: Hristos, Dumnezeul nostru, Cel ce a mântuit neamul omenesc.

Catavasie:

Să lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.

Pe tinerii cei binecredincioși, în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum, fiind plinită, pe toată lumea ridică să cânte: Pe Domnul, lucrurile, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii!

Cântarea a 9-a

Irmos: *Tot neamul pământesc...*

O, minune preaslăvită! Din slava lumească ai coborât în smerenia mănăstirii, dar din smerenie ai fost înălțată întru mărirea cea cerească. Slava lumii s-a stins pentru tine, dar slava cerească ți-a fost dată, căci cu fapte bune ai luminat neamul și ai sfințit pământul cu pașii tăi.

N-ai judecat, ci ai știut să ierți; n-ai osândit, ci ai învățat cu blândețe; n-ai stăpânit, ci ai slujit cu jertfelnicie. Cu post și cu priveghere ai strunit patimile și cu rugăciunea ai străpuns cerurile. Astăzi, lauda ta răsună în Biserică și cetele îngerești te primesc cu bucurie, alături de Voievodul Sfânt care te-a însoțit în viața pământească și împreună cu care te veselești acum și întru cea cerească, pentru că ați fost credincioși până la sfârșit Domnului Dumnezeu.

Slavă...

Ca o stea strălucitoare pe cerul Ortodoxiei ești, Cuvioasă Maică Platonida, căci maică duhovnicească a celor sărmani te-ai arătat și cunună de slavă cerească ai luat, ca una ce ai viețuit cu înțelepciune și dragoste, făcându-te pildă celor cerești și celor pământești, icoană vie a milostivirii, pentru care te rugăm să mijlocești pentru mântuirea sufletelor noastre.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Nădejde neclintită avem întru tine, Preacurată, că prin rugăciunile tale și ale Cuvioasei Platonida, ne vom izbăvi din toate nevoile, că, deși multe sunt mulțimile păcatelor noastre, Născătoare de Dumnezeu, Curată, ne vei scăpa de durerile ce ne apasă, tu, care ai răbdat durerea vederii pătimirilor Fiului tău și ne vei izbăvi de întristare.

Catavasie:

Tot neamul pământesc să salte cu duhul, fiind luminat; și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, și să strige: Bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară!

LUMINÂNDA Cuvioasei,

glasul al 2-lea, podobie: *Femei auziți...*

N-ai fost doborâtă de ispitele veacului, nici de amăgirile

slavei deșarte, ci, prin smerenie, l-ai biruit pe vrăjmașul și ai ridicat chipul cel zidit din stricăciune la frumusețea sfințeniei, cu lumina harului Duhului Sfânt, pentru care ai rodit duhovnicește, ca o ramură de măslin, și ai înmiresmat inimile celor ce aleargă la tine.

Slavă..., Și acum...,
a Născătoarei de Dumnezeu,
asemenea:

Pe tine te slăvim, Născătoare de Dumnezeu, că prin tine s-a pogorât lumina în lume și întunericul păcatului s-a risipit, tu fiind ușa pocăinței, năstrapa de aur și chivot ceresc, liman de mântuire și sprijinitoare tare a celor aflați întru nevoi.

LA LAUDE
Stihirile, glasul al 4-lea,
podobie: *Ca pe un viteaz...*

O, minune a harului și chip al pocăinței adevărate, Cuvioasă Platonida, odraslă împărătească și maică duhovnicească, care în lume ai fost împodobită cu înțelepciune și în mănăstire cu smerenie, nu ai fost biruită de dulceața slavei celei trecătoare, ci, precum mironosițele, ai alergat către Hristos cu inimă aprinsă.

Ai lăsat curțile domnești și te-ai sălășluit în chilia rugăciunii, făcând din lacrimile tale mărgăritare înaintea Celui Preaînalt. Roagă-te acum, Maică, să ne fie și nouă dat darul pocăinței, și să aflăm în Hristos odihna cea veșnică.

Smerenia ta a strălucit mai mult decât razele soarelui, căci prin haina monahală ai îmbrăcat mai multă slavă decât ai avut purtând porfira împărătească; cu metanii și psalmi ai curățit inima ta, făcând-o lăcaș al Preasfintei Treimi.

Cu înțelepciune ai povățuit sufletele monahiilor, cu blândețe ai ridicat pe cele slabe, cu discernământ ai păzit buna rânduială, și cu dragoste ai acoperit greșelile celor ce căutau mila. Pentru aceasta, Domnul te-a preamărit între sfintele sale mirese și a așezat sufletul tău întru lumina cea neînserată.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Ca o făclie aprinsă în sfeșnicul casei lui Dumnezeu, ai

luminat în întunericul vremurilor tale, ridicându-te deasupra dezbinării și a ispitelor, Cuvioasă Maică Platonida; pentru aceasta, pildă fiind credincioaselor soții și mame, apoi și chip de nevoință monahiilor, de Împărăția cerească te-ai făcut vrednică și te rogi stăruitor Preasfintei Treimi pentru noi.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Doxologia mare, Troparele,
Ecteniile și Otpustul.

LA SFÂNTA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Sfintei Cuvioase Platonida de la Argeș, Cântarea a 3-a și a 6-a, pe 8. *Prochimenul, Apostolul, Aliluiarul, Evanghelia și Chinonicul sunt aceleași cu ale Slujbei Sfântului Voievod Neagoe Basarab:*

PROCHIMEN, glasul al 8-lea:
(*Psalm* 18: 4, 3)

În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Nu sunt graiuri, nici cuvinte, ale căror glasuri să nu se audă.

APOSTOLUL
Din *Epistola către Coloseni*
a Sfântului Apostol Pavel, citire:
(3: 12-16)

Fraților, îmbrăcați-vă, dar, ca aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și preaiubiți, cu milostivirile îndurării, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă-răbdare, îngăduindu-vă unii pe alții și iertând unii altora, dacă are cineva vreo plângere împotriva cuiva; după cum și Hristos v-a iertat vouă, așa să iertați și voi. Iar peste toate acestea, îmbrăcați-vă întru dragoste, care este legătura desăvârșirii. Și pacea lui Hristos, întru care ați fost chemați ca să fiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre; și fiți mulțumitori. Cuvântul lui Hristos să locuiască întru voi cu bogăție. Învățați-vă și povățuiți-vă între voi, cu toată înțelepciunea. Cântați în inimile voastre Domnului, mulțumindu-I, în psalmi, în laude și în cântări duhovnicești.

Aliluia, glasul 1 (*Psalm* 36: 11, 37)

Stih 1: Cei blânzi vor moșteni pământul și se vor desfăta de mulțimea păcii.

Stih 2: Păzește nerăutatea și caută dreptatea, că urmași are omul făcător de pace.

EVANGHELIA

Din *Sfânta Evanghelie de la Ioan*, citire: (10: 1-9; de la 21 mai)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la El: Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe alături, acela este fur și tâlhar. Iar cel ce intră prin ușă este păstorul oilor. Acestuia portarul îi deschide și oile ascultă de glasul lui, și oile sale le cheamă pe nume și le mână afară. Și, când le scoate afară pe toate ale sale, merge înaintea lor, și oile merg după el, căci cunosc glasul lui. Iar după un străin ele nu vor merge, ci vor fugi de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor. Această pildă le-a spus-o Iisus, dar ei n-au înțeles ce înseamnă cuvintele Lui. A zis deci iarăși Iisus: Adevărat, adevărat zic vouă: Eu sunt ușa oilor. Toți câți au venit mai înainte de Mine sunt furi și tâlhari, iar oile nu i-au ascultat. Eu sunt ușa: de va intra cineva prin Mine, se va mântui; și va intra și va ieși și pășune va afla.

CHINONIC

În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor (*Psalm* 18: 4).

TROPARUL
SFINTEI CUVIOASE PLATONIDA DE LA ARGEȘ
Glasul al 8-lea

